

Bános Tibor

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

792
Tarka Színpad

Játsszunk tényleg valami mást!

Szerző:

Cím:

„Pártolj, közönség és majd haladunk”,
Mond a színész; és az meg így felel:
„Haladjatok, majd aztán pártolunk!”
(Petőfi: Levél egy színész barátomhoz)

Forrás:

Stefán János

1960. nov. 20.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Idő

Személy

Helyszám

punk, amelyről, amikor 800 vagy 1000 ember nevetetésének szolgálatába állítják, kiderül, hogy sem mélysége, sem tartása nincsen. A tovaröppenő, a néző emlékezetéhez közel sem férköző aforizmákból, meg a sokszor kimondott és ezúttal is csak újra ismételt poénekból pedig megfelelő szerkezet, cselekmény híján csak állóképsegrű, tehát unalmas színházi est kerekedhet.

2.

A Játsszunk valami mást című revü ugyanis nélkülözi a cselekményt. Ha csak azt a többé-kevésbé ügyetlen nézőtéri közbeszólókat (egy házaspárt ültetnek be az egyik páholyba, akik közbeszólásaikkal állandóan és egyfolytában meg-megakasztják a színpadi történetet) nem akarják cselekmény címén elfogadtatni, amely ugyan látszólag valóban összetartja, előbbre segíti a műsort, de avittan, egy már tőlünk távolodó életformát képviselő szószátyárkodással. (A papucs kispolgári férjéről és nagyhangú, mellődöntő feleségéről van szó.) Nem lep-

lez le és nem rettent el, inkább az együttérzés, az együttjátszás gondolatát kelti fel — a rossz ügy szolgálatában. Tegyük fel azonban, hogy a szövegnek ebben a színházban mellérendelt szerepe van. Am gondolati valóságanyag és alap nélkül, csupán az egyes revüképek látványosság-erejében hívza és arra alapozva nem lehet — és ezúttal semmiképpen sem sikerült — elfogadhatót nyújtani.

Külön kell a színház előzetes propagandájával, az egész műsor jelképeként beharangozott vendégművésztől, Lakatos Gabrielláról szólni. Táncművészetét tiszteljük, becsüljük. Ezúttal azonban szerepének jó része próza jellegű, amiről korántsem nyilatkozhatunk maradéktalan elismeréssel. Ezen túlmenően Lakatos Gabriella nem is minden alkalommal lép majd fel a színház műsorában, hiszen operaházi kötelezettségei és közeli varsói vendégzereplése egyszerűen elvonják őt ettől a lehetőségtől. Eppen ezért szerepét másodszereposztásban Géczy Éva alakítja majd.

A Tarka Színpad első műsorának botlását tulajdonképpen nem lenne szabad ilyen szigorított hangon vizsgálni. Sok-sok tehetséges, jó szándékú művész fáradságot nem ismerve készült hetekig a bemutatóra és álmaik, terveik talán már jobb, életünkhöz közelebb kötött témákat körvonalaznak, amelyek inkább kifejezik majd a színház fölért gondolatot. Megérdemelnének tehát bizonyos elnézést, kulantériát, bátorítást, de...

... De ehhez eleve tisztázni kell még egy félreértést. A Dohány utcai színházépület ugyanis jellegzetesen alkalmatlan, hogy a most megadott célkitűzésekkel sikert érjenek el falai között.

Az egykori híres fürdő helyén épült moznak, amelyet nyolc évvel ezelőtt ideiglenesen kamaraszínházzá alakítottak át — kicsiny a színpada, avult a technikai berendezése, rossz a látási és hallási viszonyai. Milyen revüszínház lehet ez — kérdezheti joggal a néző —, ahol egyfelől nincs forgószínpad, a műfajnak ez az egyik legfontosabb építő-eleme, másfelől nincsenek megfelelő raktárak, színpadi folyosók? Látszólag külsőséges tényezők ezek, de ha meggondoljuk, hogy az első műsorban minden jelenet után le kell engedniök a függönyt és így hosszúnak tűnő percekig áll az előadás; vagy ha sok táncos, szereplő van a színpadon, akkor a néző számára ez nem egy kialakított, megkomponált színpadkép kellemes benyomását, hanem a zavarnak, kuszáltságnak látszatát kelti, akkor világos, hogy a Tarka Színpadnak mint műsorát, helyét sem választották meg szerencsésen. Eppen ezért a jövőt illetően is, a bátorítást illetően is, nehéz kérdésként merül fel, hogy az adott technikai adottságok mellett milyen irányban — kereszenek művészileg is, tartalmilag is alkalmas kiutat.

Bános Tibor